

ческа индустрия; тѣ дирятъ да откриятъ такива химически произведения, съ които да замѣнятъ течното гориво — бензина. Такава страна е Германия. Тамъ вече сж постигнати въ това отношение голѣми успѣхи. Германскиятъ химикъ, проф. *Бергиусъ*, успѣ да получи изкуственъ бензинъ чрезъ химическа преработка на каменни въглища. Това откритие е отъ голѣмо значение за страни, които нѣматъ земно масло, а сж богати съ каменни въглища. Проф. Бергиусъ работи по следния начинъ: стрива на прахъ каменни въглища, подлага ги на силно налѣгане и висока температура и действува върху тѣхъ съ водородъ. Въглищата — една голѣма частъ отъ тѣхъ — се втечняватъ. Получава се черно-кафява, миризлива течностъ като земното масло — *изкуствено земно масло*. Чрезъ прекъснатата дестилация се получаватъ ценнитѣ произведения: бензинъ и петролъ. По тоя начинъ модерната химия разреши въ много страни петролната криза, „петролниятъ гладъ“. И тѣ вече не се страхуватъ, че въ време на война ще бждатъ лишени отъ бензинъ, който е не по-малко необходимъ отъ барута.

Чрезъ *бергинизация* на каменнитѣ въглища, чрезъ тѣхното изкуствено втечняване, страхътъ отъ свършване на бензинъ се отстранява. Дотогава, докато има каменни въглища, ще има и бензинъ.

Ти, малко момче, имай търпение да прочетешъ тая статия. Ти обичашъ нашето хубаво отечество. На твоитѣ устни стои въпросъ, който се боишъ да ми зададешъ.

— А ние какъ сме съ земното масло?

За сега не много добре. Нашата държава харчи твърде много сръдства, за да дири земно масло, но досега не е намѣрено. Надеждитѣ да се намѣри въ Северо-източна България, около Провадия, сж голѣми. На нѣкои мѣста, въ Бръзничко, Ихтиманско, Казанлъшко, има минерали, пропити съ земно масло. Тия минерали, които се наричатъ *нафтошисти*, могатъ да се упо-